

[Vanggaard.]

Tvivl om. Her foreslaas nedlagt en stor Del af Amtsbanerne paa Als, der var smalsporede, havde daarlgt Materiel og i det hele var ganske utidssvarende; og man har nedlagt et Par Statsbanestrækninger, der heller ikke havde nogen videre Betydning. Alt dette kan kun hilses med Glæde. Vi har ogsaa nedlagt den smalsporede Privatbane Kolding—Egtved-Banen, og der vil sikkert blive nedlagt andre Privatbaner. Men i al Almindelighed at nedlægge Banerne, det vilde dog være for stort et Spring.

Befolkningen er udmærket tjent med en veldreven Bane; særlig hvor Trafikken hober sig op, formaar Banerne i ganske anderledes Grad end Bilerne at løse Trafikspørgsmaalet, saaledes paa Markedsdage og Festedage og ogsaa med Hensyn til det tunge Gods. Naar Banerne er borte, har vi ogsaa set, at der er en vis Tilbøjelighed til Stigning i Bilernes Takster. Befolkningen er sikkert i høj Grad tjent med at have Banedrift, naar ellers Banerne er fornuftige og forsvarlige.

I mange Tilfælde har Befolkningen ikke mere Raad til at opretholde Dobbelttrafik, det havde den, den Gang vi arbejdede i Kommissionen; hvis den ikke havde haft det, tror jeg, vi havde faaet tilvejebragt en Ordning, saa vi fuldstændig havde bevaret den private Rutebiltrafik. Saa bliver tilbage, at man søger at erhverve disse Koncessioner.

Jeg vilde ikke anse det for heldigt, om Statsbanerne i overvældende Grad kom til at drive Rutebiler; derimod tror jeg, at man noget mere ligevægtigt kunde se paa, at Privatbanerne i større Udstrækning overtog Rutebiltrafikken, det vilde sikkert foregaa under mere tilvante Former, end hvis Statsbanerne gjorde det. At det allerede er sket adskillige Steder, og at det vil ske endnu flere Steder, ved vi, det kræver Livet, vi er ikke mere velhavende nok til at drive en Dobbelttrafik.

Nu kan vi have vor Sympati for det ene eller det andet. Men Livet gaar sin Gang; og ligesom Befolkningen i nogle Egne maa opgive det nyttige Befordringsmiddel, som Privatbanerne er, saaledes tvinger Forholdene ogsaa mange Steder til, at man — i Stedet for helt at kvittere Privatbanerne og de Kapitaler, der er anbragt deri, for at gaa over til noget andet, som alligevel for sig selv alene ikke er helt tilfredsstillende — lader det hele komme til at gaa noget anderledes end hidtil, nemlig i Form af en Trafikregulering i Forbindelse med Privatbanerne.

Nu kan vi ønske det ene eller det andet, det ærede Medlem Hr. Hedelund og jeg har hver for sig givet Udtryk for vore Synspunkter. Alle her i Landet har været enige om, at Amtsraadene skulde give Koncessionerne til Bil drift, og det er ikke andet, der sker her, det er den kommunale Repræsentation, som gaar ind for denne Ordning, det maa vi ikke glemme.

I det hele taget synes jeg, at den Ordning, der er truffet, er meget forstandig, og jeg vil slutte mig til den Anbefaling, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen, fremsatte. Jeg tror, de allerfleste her i Tinget vil mene, at det er Amterne, som skal have Afgørelsen ved Udstedelsen af Koncessionerne; derfor synes jeg ogsaa, vi bør tilbageholde vor Kritik baade over det, der i dette Tilfælde er sket, og ligeledes, hvis Livet andre Steder bryder sig nye Veje for at skabe en saadan Regulering af Trafikken, der giver de mindst mulige økonomiske Ofre for Befolkningen.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg takker de ærede Ordførere for de tre Partier for den Tilslutning, de har givet det foreliggende Lovforslag, og for saa vidt takker jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard for hans Bemærkninger, som jeg opfattede blev fremsat ud fra en ganske naturlig Trang til at faa hele det Spørgsmaal, her foreligger, nøjagtigt undersøgt. Jeg forstaaer, at Spørgsmaalet heller ikke møder absolut Afvisning hos det Parti, det ærede Medlem repræsenterer. I Udvalget vil vi faa Lejlighed til nærmere at drøfte de Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Korsgaard rejste, men jeg vil alligevel gerne have Lov med det samme at gøre nogle Bemærkninger.

Det er rigtigt, at der i det foreliggende Lovforslag er to Spørgsmaal. Det ene er Spørgsmaalet om Nedlæggelse af to Statsbanelinier, som giver et decideret Underskud, saa vidt jeg ved, er Indtægten ikke mere end en Fjerdedel af Udgiften. Det er givet, at disse Banestrækninger ikke kan opretholdes. Det andet Spørgsmaal er, hvad der skal ske med Alsbanerne. Statsbanerne var klar over, at de to Banestrækninger maatte nedlægges, men vi kom først i Forbindelse med det andet Spørgsmaal gennem en Samtale, som Generaldirektøren kort før Jul havde med Amtmanden; ganske naturligt ønskede Generaldirektøren at konversere Amtmanden angaaende det altid lidt prekære Spørgsmaal: Nedlæggelse af et Par Statsbanestrækninger.

Det laa jo for Amtsbanerne saaledes,